FOOTBALL

ROMANIA A INVINS JUGOSLAVIA LA MARE LUPTA

2-1 (1-0)

Au asistat peste 20.000 spectatori la o dispută palpitantă până în ultimul minut. Un strălucit sfârşit de match al echipei noastre. România s'a calificat pentru campionatul mondial. Punctele au fost marcate prin Schwartz, Dobay şi Kragici.

Impecabila conducere a d-lui Langenus.

Aspecte

Ultimele formalităţi: fotografii, discursuri, strângeri de mână...

Şi primul fluer al arbitrului, a ţâşnit ca un ţipăt, chiuind până departe, spre Gib.

— Hai România! a izbucnit galeria.

Şi primul atac al României s'a şi înseilat. Pe stânga, s'a comis un faul:

— Huo! îl penalizează cineva. Ia uite d-ne cum se 'nfige!..

— Se 'nfige? se dumireşte duduia. Prin urmare ăla..e... Kokotovici.

Şi contaminată de o enervare ciudată, s'a trezit huiduind:

— Huooo!...

Pe cadranul ceasului dela peluză, minutarele se mişcă încet, marcând minutele trecute: 20, 21, 25, 26, 27, 28.

— La 31 stăm! hotărăşte cineva.

Stoparea aceasta s'a făcut însă mai de vreme. La 29 (de minute), onorate de Schwartz cu un shot care a asigurat conducerea României.

— Bravo România! a explodat peluza, revărsată într'un val de aplauze asurzitoare.

Pauza, a căzut spontană... ca şi duduia de alături, care în culmea entuziasmului pentru goalul României şi pentru Schwartz, a căzut... în braţele d-lui Rottmann.

— Nu vă supăraţi!

— Dimpotrivă!

Minutul 15 al reprizei a doua însă a răcit subit atmosfera. (Deşi e o căldură caniculară). Jugoslavii au egalat.

— Nu mai mergem la Roma! s'a resemnat Barosanu.

— Hai România! a intervenit din nou peluza.

Şi remontată, echipa României l-a montat pe Dobay care se înfurie şi marchează. Terenul este invadat de suporteri pupăcioşi, eliminaţi greu din braţele lui Dobay.

— Bun e Schwartz ăsta! îl confundă d. Rottmann.

— Iar mergem la Roma! se răzgândeşte Barosanu.

Şi de aici înainte, timpul trece încet. Marcat pe feţele tuturor în pete galbene de emoţie. Iar pe ceas, în scâncirile minutarelor, cari parcă au înţepenit.

Incă 3 minute.

Jugoslavii atacă pe dreapta. Dehe leanu respinge greu.

Incă 2 minute.

Un nou atac jugoslav, lichidat de astă dată de Cotormani.

Incă un minut.

Şi însfârşit.., fluerul final.

— La Roma 'ntr'un măreţ palat! a început din nou să cânte Barosanu, în triluri mai sigure de astădată, mai răguşite, dar mai unanim aprobate de peluză, care-l complectează: «Românii o să meargă neapărat»...

Consideraţiuni

20000 de spectatori au urmărit erl una din cele mai pasionante întâlniri din cele disputate în ultimii ani în capitala ţării noastre. 20000 de oameni au trăit maximum de emoţie procurat vreodată de un match de football. Au fost eri scene care pentru semnatarul acestor rânduri, au însemnat reamintirea unor faze caracteristice ale campionatului mondial dela Montevideo.

DELA 9 DIMINEAŢA circulaţia pe străzile ce duceau spre stadion, începuse să devină o problemă, ca la ora 2 după prânz să fie aproape suspendată.

In lanţul nesfârşit de automobile, am observat numeroase «maşini» din oraşele din jurul Bucureştilor.

Zeci de automobile dela Ploeşti, ba chiar şi un autobuz dela Cluj, cu un grup de sportivi entuziaşti de acolo.

La zece dimineaţa o bună parte din peluză era ocupată.

Veniseră oamenii cu merinde de acasă şi ca să «omoare» timpul, cântau sau jucau table şi cărţi.

La ora unu peluza era plină.

La două începuse asaltul colinelor şi după ce lumea ocupase locurile din tribună, la ora 5 aspectul stadionului ONEF. era impresionant.

Publicul acesta a avut o ţinută remarcabilă şi mai însufleţit ca de obiceiu, a însemnat pentru echipă un real stimulent.

Şi mai mult ca oricând, echipa noastră a avut nevoe de acest stimulent, căci

JUGOSLAVII AU INSEMNAT UN ADVERSAR EXTREM DE REDUTABIL

Toate informaţiile belgrădene în privinţa pregătirilor jugoslave au primit o eclatantă confirmare.

Independent de unele scăderi din cursul matchului, un lucru e incontestabil: dealungul celor 90 de minute, jugoslavii au făcut impresia unui maximum de condiţie fizică.

Din punct de vedere atletic, au fost admirabil pregătiţi. In multe imprejurări „ne-au bătut" în viteză şi în unele ciocniri s'au arătat mai puţin fragili.

Echipa lor părea mai odihnită, mai aptă pentru un efort serios.

In timp ce jugoslavii întăreau impresia de mai sus, echipierii noştrii păreau obosiţi şi în ciocnirile dese de corp la corp, se menţineau cu mare trudă.

Concomitent însă cu această superioritate, deseori manifestată, am putut observa că jugoslavii n'au jucat cu însufleţirea care ne deprinseseră altă dată. N'au reacţionat cum se credea după ce primiseră primul goal.

După 1—1, când normal ar fi fost să insiste în ofensivă, s'au lăsat dominaţi şi depăşiţi din toate punctele de vedere. Până după ce a marcat Dobay goalul victoriei, jugoslavii dispăruseră din luptă.

A fost surpriză poate, dar adevărul e, că moralul şi însufleţirea echipei noastre au fost mai ridicate.

Românii au fost mai obsedaţi de obiectivul matchului.

Aceasta este pentru noi PRIMA EXPLICAŢIE A VICTORIEI, a cărei scor îl *socotim perfect real.* Şi fiindcă am ajuns la scor, trebue să furnizăm şi explicaţia subsidiară a succesului român. Jugoslavii au combinat foarte bine în câmp, au atacat de nenumărate ori în adâncime, au făcut schimburi de passe lungi încrucişate, în faţa porţei au fost însă de o naivitate — căci nu putem numi altfel încercările de a marca din unghiuri imposibile — rar de întâlnit.

Echipa noastră a avut mai puţine „ocazii" de marcat, însă puţinele cari le-a avut, a ştiut să le exploateze. Din foarte puţine „ocazii sigure", române au obţinut două goaluri splendide şi câteva cornere.

Din foarte multe „ocazii" favorabile, jugoslavii n'au putut marca decât un goal şi acela evitabil, dacă jugoslavul Kragici ar fi fost atacat la timp.

DOUA APARARI PUTERNICE

După primele minute de joc, un lucru s'a observat în mod net: proporţiile scorului vor fi foarte reduse.

Aceasta deoarece ambele echipe au avut apărări foarte robuste. De amândouă părţile linii de fundaşi grele de străbătut portari agili şi linii intermediare bune, mai constantă a jugoslavilor decât a noastră.

Mai puţin s'au impus înaintările.

Deşi învinşii au organizat ofensivele cu mai multă uşurinţă şi mai mare precizie, randamentul atacului lor a fost mai mic.

OBSERVATII TACTICE

Apărarea jugoslavă a fost bine pregătită sub raportul tacticei. Halfii de aripă au ştiut că au un singur obiectiv: să marcheze sever aripile echipei române. Iar fundaşii cu halful centru ştiau că au misiunea să nu lase înaintaşii noştrii să tragă la poartă.

Poate, că şi apărarea noastră, dacă se călăuzea după acest principiu, evita goalul marcat de Kragici.

In atac jugoslavii au jucat greşit. Afară de faptul că din orice poziţie trăgeau la goal, au operat cu „passe" înalte, lucru nepermis când observi că ai în faţă aşa lenţi jucători „de cap" ca Vogl, Cotormani, Albu, Deheleanu şi Moravetz.

O bună inspiraţie şi cu mult rod au avut Dobai şi Bindea, când au intrat în tripletă. Căci la sfârşitul jocului, Schwartz şi Covaci,

GAYER, BELOSWICI, KOKOTOVICI

vlăguiţi, nu mai puteau asigura servicii reale de interi.

Ori, Dobai parcă începuse atunci jocul şi a făcut lucruri extraordinar de preţioase.

Ca inter n'a fost oare Dobai al patrulea half şi al treilea fundaş?

Credem că da. Şi într'un match deschis ca cel de eri, un jucător cu un asemenea rol înseamnă mare lucru.

ARBITRAJUL

d-lui Langenus a însemnat o adevărată demonstraţie. A stăpânit matchul din primul până în ultimul moment şi nu i-a scăpat nimic din ce constitue adevărată culpă.

Nu i se poate reproşa absolut nimic.

A impresionat felul cum a ştiut să facă deosebirea între greşelile voite şi cele involuntare.

Iarăşi ne-a impresionat felul cum ştie să arate motivul fiecărei penalizări, redând gestul exact al jucătorului vinovat, dar mai ales cum avertizează discret ca să evite enervarea publicului.

In general, un arbitru care merită reputaţia şi strălucitele etape ale carierei de până acum.

b.

Cum au jucat

In poarta României, PULLOK a apărat conştiincios. Prin aceasta, se înţelege că, fără a fi făcut o partidă strălucită, n'a făcut însă, nici greşeli cu consecinţe. In speţă, punctul marcat nu i se poate imputa. Dar este mult prea imprudent la ieşirile din poartă.

Capitanul echipei, juventistul VOGL, a fost, din nou, formidabil.

Ce am putea să spunem despre el, fără a ne repeta? A fost într'un suflu inepuizabil, a degajat din toate poziţiile, a repetat minunatele sale lovituri de cap şi a scos mingea, atunci când nimeni nu mai credea posibilă vr'o intervenţie. Intr'un cuvânt, a fost unul dintre factorii victoriei.

ALBU bine. Degajările lui lungi au mutat deseori jocul în terenul advers şi a salvat numeroase situaţii critice, cu capul. Am spus-o înainte de match, o repetăm: este partenerul ideal pentru Vogl. Şi ambii sunt de mare folos echipei noastre.

In linia de mijlocaşi, „micuţul" Cotormani a făcut o partidă excelentă. Fără a fi, totuşi, extraordinară. Dar a intervenit cu succes de cele mai multe ori, a avut întotdeauna avantajul la mingile înalte şi a reuşit numeroase „figuri speciale". Dealtfel, a fost avantajat şi de respectul pe care i-l purtau jugoslavii şi mai ales Gayer, care nu s'a apropiat decât rareori de el.

DEHELEANU a furnizat jocul pe care îl aşteptam dela el. Adică, şi-a marcat aripa şi a excelat în defensivă. După primele minute, s'a adaptat de minune jocului lui Vogl. Ca o consecinţă, atacul jugoslav pe stânga a fost foarte mult anihilat. E drept că aportul lui Covaci a fost însemnat, în apărare.

MORAVETZ s'a resimţit — puţin, dar s'a resimţit — de pe urma loviturii primite, încă acum o lună şi care l-a împiedecat, în ultimul timp, să joace. Dar technica sa şi-a spus cuvântul. A dejucat multe din combinaţiile Glişovici-Vuiadinovici. In ce priveşte stilul său de joc, remarcăm o accentuată predilecţie pentru ofensivă, foarte justificată, dacă ne gândim că omul servit era sau Dobai sau Schwartz.

Atacul a funcţionat mai bine în repriza doua decât în prima. Poate din cauză că în această repriză adversarii noştri concentrându-se în ofensivă, terenul era mai liber.

Cei mai buni oameni au fost interii Schwartz şi Covaci. Asta nu înseamnă că Dobai şi Bindea n'au fost la înălţime. Dar aceştia din urmă au acţionat mai rar, au activat mai puţin continuu decât primii.

SCHWARTZ a făcut, mai cu seamă în prima repriză, o partidă mare. Neobosit, atât în atac cât şi în apărare, dribbleur fără pereche, cu o technică superioară, semăna panică în rândul adversarilor, de câte ori intra în careu.

Singurul lucru care i se poate imputa e că a passat, în repetate rânduri, prea neprecis. Ceiace l-a cam ţinut în inactivitate pe Dobai, în prima repriză..

Incolo, nici un cusur. A jucat, în acelaşi tempo, toate cele nouăzeci de minute. Cât despre „frică", nu înţelegem dece i s'a adus această acuzare.

COVACI a reuşit o demonstraţie perfectă a jocului de inter. Mai clasic decât Schwartz, mai puţin personal, dacă se poate spune, a făcut o legătură perfectă între Bindea şi Ciolac.

In apărare, a venit de câte ori a fost nevoie. Şi a fost, de multe ori! Deasemenea, a fost singurul din tripletă care a tras la poartă, din afara careului. Este un element extrem de util pentru orice echipă.

O dovadă a technicei sale, este modul perfect în care s'a înglobat printre cei patru ripensişti.

DOBAI, speranţa atacului nostru, a făcut o primă repriză mai slabă, în primul rând din cauză că a primit puţine mingi utilizabile, în cel de al doilea pentrucă a fost foarte sever marcat. In schimb în următoarele patruzecişicinci de minute, a activat intens. A demarat, în nenumărate rânduri, pe extremă, a centrat precis şi... a marcat „punctul".

Schimbând apoi locul cu Schwartz, a jucat foarte bine în apărare, în special în ultimele minute.

BINDEA foarte periculos, a centrat excelent, în repetate rânduri, dar nu a avut noroc la loviturile la poartă. Poate, văzând aceasta, a preferat să nu mai încerce. Dar a avut o scădere: a ţinut mingea prea mult, driblând, în mod inutil, adversari cari, altfel, nu l-ar fi ajuns. Aşa că, pe lângă că era sever marcat, mai îşi îngreuia singur sarcina.

Altfel, s'a înţeles de minune cu Covaci şi a fost organizatorul multor atacuri.

CIOLAC a făcut un joc discret, trecând mingea cu multă dexteritate celor doui interi. Dar nu a arătat jocul său de zile mari. Deasemenea, a ratat câteva ocazii favorabile, în imediată apropiere a porţii.

Jugoslavii au avut un portar excelent în GLASER, care nu putea apăra niciunul din cele două puncte primite. La restul mingilor, — nu prea multe — a arătat calm şi siguranţă.

Fundaşii au fost excelenţi.

BELOŞEVICI, robust, cu degajări lungi şi atac foarte bun la om, a fost o piedică serioasă pentru înaintarea noastră. A alcătuit, cu LUKICI o pereche de mare valoare deposedând, de multe ori în ultimă instanţă, pe atacanţii noştri, de balon.

Linia de mijlocaşi, care, după unii ar fi fost punctul slab al echipei, a

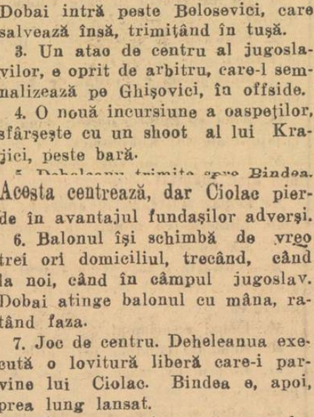

VOGL

jucat peste orice critică..

GAYER — poate cel mai bun om al oaspeţilor — a făcut o partidă mare. Evitând, pe cât posibil, duelurile cu Cotormani, a reuşit să-şi conducă de minune echipa. Prin passe scurte şi precise, de multe ori schimbate cu halfii de margine, a dejucat vigilenţa interilor noştri. A fost în mare progres, faţă de anul trecut.

ARSENIEVICI deasemenea a făcut o partidă mare. Nu trebuie uitat că a avut deaface cu aripa cea mai periculoasă a noastră şi modul în care l-a marcat pe Dobai, vorbeşte dela sine.

LECHNER a complectat trio-ul; dar nu a reuşit să-i ţie destul de bine pe Bindea. A muncit, totuşi, foarte mult.

Atacul, minunat în joc de câmp, a fost cam stângaci în faţa porţii. In plus, a avut ghinion.

Contrar echipei noastre, n'au practicat jocul în „W" ci au făcut combinaţii pe toată linia.

GLISOVICI a fost foarte bun. A demarat de câte ori a vrut, a centrat cum era mai bine, într'un cuvânt şi-a făcut de minune meseria. Dar prea lipsit de iniţiativă. Prea jucând după sablon, ca la şcoală.. Dovadă este că, din toate centrările lui, n'a ieşit nici un rezultat pozitiv.

VUIADINOVICI, interul său, ca dealtfel toţi componenţii atacului, a jucat strălucit, dar nedecis în faţa porţii. I-a lipsit pătrunderea necesară pentru a reuşi să treacă de Albu. Şi, din cauza aceasta, deşi a fost în nenumărate rânduri în careul nostru, n'a reuşit nimic concret.

MARIANOVICI căpitanul echipei, şi-a condus înaintarea corect, dar fără nimic transcendental. Are lovituri puternice la poartă, dar nu le-a întrebuinţat. A produs un joc plăcut la vedere, spectaculos, dar — cu o doză considerabilă de ghinion — ineficace.

KRAGICI, în notă cu restul liniei. A combinat frumos şi a provocat numeroase situaţii periculoase, dar l-a avut pe Vogl, în mare formă, în faţa lui. Ceiace explică totul.

Insfârşit, KOKOTOVICI a reuşit multe lucruri frumoase. El a fost acela care, în prima repriză, a obligat apărarea noastră să acorde patru cornere, la scurte intervale. Ceeace nu e puţin lucru.

Gh. I.

KRAGICI

Partida cronometrată

1. Lovitura de începere o au Românii. Joc de centru.

2. Atac român pe aripa stângă. Dobai intră peste Belosevici, care salvează însă, trimiţând în tuşă.

3. Un atac de centru al jugoslavilor, e oprit de arbitru, care-l semnalizează pe Ghişovici, în offside.

4. O nouă incursiune a oaspeţilor, sfârşeşte cu un shoot al lui Kragici, peste bară.

5. Deheleanu trimite spre Bindea. Acesta centrează, dar Ciolac pierde în avantajul fundaşilor adverşi.

6. Balonul îşi schimbă de vreo trei ori domiciliul, trecând, când la noi, când în câmpul jugoslav. Dobai atinge balonul cu mâna, ratând faza.

7. Joc de centru. Deheleanua execută o lovitură liberă care-i parvine lui Ciolac. Bindea e, apoi, prea lung lansat.

8. Cotormany încearcă nereglementar să-l deposedeze de balon pe Lechner, ceiace asigură adversarilor o nouă lovitură liberă, pe care Gajer o execută bine. Pullok nu poate salva decât în corner, precis bătut de Kokotovici, dar rămas netransformat.

9. O combinaţie Schwartz-Ciolac-Bindea, nu e desăvârşită de Dobai.

10. Balonul e din nou în câmpul nostru.

11. Bindea centrează oportun, dar Schwartz reia direct, peste bară.

12. O fază critică la butul nostru, e lămurită de Deheleanu, cu concursul lui Vogl. Deşi balonul ajunge la Schwartz, acesta îl trimite însă în piciorul jugoslavului Belosevici.

13. Atac român. Covaci passează lui Schwartz, care prelungeşte spre Dobai. Schootul acestuia, îndreptat spre goal, e, însă, anemic.

14. O nouă penalizare acordată vecinilor, aduce mingea lui Albu, care degajează hotărît. Krajici revine, dar trage peste bară.

15. Cotormani îl serveşte pe Ciolac, care la rându-i, trece balonul lui Bindea. Centrarea ultimului, rămâne neutilizată.

16. E rândul lui Dobai să centreze; prilej pentru Ciolac să rateze de aproape.

17. Românii domină, Covaci ratând o nouă fază prielnică nouă.

LECHNER

18. Contra-atac jugoslav, pe care Albu nu-l poate stăvili decât shootând în corner. Kokotovici exercită pe sus, prilej pentru Pullok să prindă impecabil.

19. Dobai demarează, centrând apoi spre Ciolac, al cărui shoot se opreşte însă în braţele masivului Glaser.

20. Vogl salvează un punct aproape inevitabil, Pullok ieşind prea devreme din goal. Marianovici trage în bară, de unde balonul ricoşează afară.

21. Deheleanu schimbă cu Ciolac, fără rezultat însă.

22. O combinaţie Schwartz-Ciolac-Dobai, nu e periculoasă pentru jugoslavi, Glaser oprind cu uşurinţă.

23. Dobai e lansat de Cotormani, dar pierde atunci când nimeni nu se aştepta. Contra-ofensivă Jugoslavă; Vogl îl reţine la timp pe Kokotovici.

24. Un nou schimb Bindea-Schwartz, e infructuos, ultimul pierzând la un duel cu Arsienevici.

Kotormani în luptă cu Kragici

Având în vedere că Marţi 1 Mai se desfăşoară în ţară şi străinătate o mare activitate sportivă, numărul viitor al

Gazetei Sporturilor

va apare

MIERCURI 2 MAI

la ora 5 dimineaţa.

în 8 pagini mari

Continuarea rubricei de football în pag. 4-a